

27 (2023) nr 2 (62), s. 55-56

DOI <https://doi.org/10.21697/snr.2023.62.2.6>

This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY-ND 4.0 International) license.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0>

Łukasz Borowski<https://orcid.org/0000-0002-5330-8899>

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

e-mail: kslukaszborowski@gmail.com

W trosce o Kościół i rodzinę. Księga jubileuszowa dedykowana ks. prof. Adamowi Skreczce z okazji 40-lecia święceń kapłańskich i 30-lecia pracy dydaktyczno-naukowej na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Mieczysław Ozorowski (red.), Instytut Papieża Jana Pawła II – Wydawnictwo Naukowe UKSW, Warszawa 2022, ss. 492

Ks. Mieczysław Maliński zwykł mawiać, że „miarą człowieczeństwa jest wielkość troski o drugiego człowieka”. Troska wynika wprost z powołania człowieka do życia we wspólnocie. Ma na celu ochronę przed zagrożeniami i wiąże się z opieką i dbałością o kogoś i jego sprawy. Dzięki poczuciu, iż *ktos się o mnie troszczy* człowiek doświadcza bezpieczeństwa i może się spokojnie rozwijać.

Współczesny świat ulega ciągłym przemianom, które z jednej strony są wielką szansą rozwojową, z drugiej zaś – niestety nierzadko – stanowią swoiste zagrożenie dla rozwoju jednostek i społeczeństw. Tym bardziej aktualna wydaje się potrzeba troski o innych, a także – o siebie samego. Troskę można analizować zarówno z perspektywy osób, które jej doświadczają, jak i tych, które ją okazują. Osoba obdarowana troską zazwyczaj odczuwa spełnienie swoich potrzeb oraz otrzymuje wsparcie, w tym emocjonalne, co sprzyja jej rozwojowi i budowaniu pozytywnego stosunku do siebie, innych ludzi i otaczającego świata. Z kolei osoby wykazujące troskę chętnie podejmują działania na rzecz innych, co rozwija ich empatię, życzliwość oraz redukuje negatywne emocje. Troska przyczynia się także do wzrostu samoakceptacji, poczucia spełnienia i przekonania o własnej przydatności, co prowadzi do tworzenia pozytywnego obrazu świata, siebie i innych. W rezultacie wzmacnia to poczucie sensu życia i zwiększa satysfakcję z własnych działań.

Pozycja *W trosce o Kościół i rodzinę* z jednej strony inspirowane do refleksji nad współczesnymi wyzwaniem, z jakimi borykają się zarówno Kościół, jak i rodziny, z drugiej zaś przedstawia sylwetkę człowieka, który w swojej działalności naukowej i pastoralnej Kościół i rodzinę otaczał szczególnym rodzajem troski. Książka jest wyrazem wdzięczności i owocem twórczej pracy wielu środowisk związanych z osobą ks. prof. Adama Skreczki, przeżywającego 40-lecie święceń kapłańskich oraz 30-lecie pracy dydaktyczno-naukowej. Monografię tworzą teksty przygotowane przez wychowanków i parafian oraz licznych naukowców związanych z osobą Jubilata. Księga dedykowana Ks. Profesorowi została podzielona na trzy części, a jej redakcji podjął się ks. prof. Mieczysław Ozorowski, dziekan Wydziału Studiów nad Rodziną UKSW.

W pierwszym rozdziale publikacji przybliżono osobę Jubilata jako uznanego teologa, pedagoga, naukowca, wychowawcę, pastoralistę i duszpasterza, który potrafił owocnie połączyć w kapłaństwie pracę naukową i duszpasterską, a w centrum swoich działań zawsze stawał Kościół, małżeństwa i rodziny. Pierwszy rozdział dla wielu – i to nie tylko duchownych – może stanowić

inspirację do jak najlepszego wykorzystania przestrzeni swojej pracy i powołania, tak aby przynosiły one realne korzyści zarówno im samym, jak i ludziom, którymi się opiekują. To również może stać się impulsem do poszukiwania nowych sposobów wspierania innych oraz twórczego rozwijania swoich umiejętności. W pozycji nie mogło zabraknąć wywiadu z dostojnym Jubilatem, wspomnień jego znajomych i przyjaciół, jak i przedstawienia Jego dorobku naukowego. Szczególnym uzupełnieniem tej części jest aneks ze zdjęciami z archiwum prywatnego.

Drugi i trzeci rozdział stanowią zbiór artykułów wyrażających troskę o dobro Kościoła oraz o dobro małżeństw i rodzin. Ich autorzy reprezentują różnorodne ośrodki naukowe w Polsce, co dodaje tej pozycji dodatkowego waloru. Poszczególne teksty to cenny materiał naukowy, który może posłużyć jako punkt wyjścia do głębszej refleksji nad istotą i misją Kościoła oraz rodziny. Poruszają one aktualne kwestie społeczne i duchowe, stanowiąc wartościowy wkład w dyskusję na temat tych fundamentalnych obszarów życia społecznego i duchowego.

Czcigodnemu Księdzu Profesorowi Adamowi Skreczce winszuję tak pięknego jubileuszu oraz życzę wytrwałości w dalszej posłudze duszpasterskiej oraz potrzebnych sił i natchnień do gorliwej służby dla dobra Kościoła i rodziny.